

daalen, den Ulykke, som er gaaet ud over Folket, i Partipolitikken Tjeneste, udnytte den lige til sidste Draabe. Det ærede Medlems vidtsvævende Foredrag i Dag er ogsaa for mig et Bevis i saa Henseende.

Sabroe: Den ærede Landbrugsminister glemmer, hvorledes han og adskillige af hans Meningsfæller — ikke alle — sidste Vinter, da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds førte Ordet i Albertisagen, søgte at slaa alt, hvad der fremkom, ned med grove Udtryk i vort Sprog, stemplede det som Sladder og stemplede den Mand, der fremførte denne Kritik, som uværdig til at være Medlem af den danske Rigsdag.

Formanden: Det ærede Medlem bruger Udtryk, som ere alt for stærke.

Sabroe: Jeg refererer blot. Han stemplede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds' Udtalelser som Sladder, det véd Formanden meget godt, jeg refererer blot, som der blev sagt.

Formanden: Det ærede Medlem refererer ikke rigtigt.

Sabroe: Maa jeg tilføje til den ærede Landbrugsminister, at det forekommer mig, at da han første Gang tog Ordet her i Tinget efter denne forfærdelige Katastrofe, var der nogle Ord, han burde have sagt, og det var ganske simpelt de Ord: Jeg beder det høje Folketing om Forladelse, fordi jeg har taget fejl, og fordi jeg i Fjor Vinter var med til at nedsable Forslaget om en Kommission angaaende Albertis Forhold. Jeg beklager, at den ærede Landbrugsminister ikke har været i Besiddelse af den Beskedenhed og den Honnøretitet.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det har naturligvis nogen Interesse, at det ærede Medlem fra Aarhus (Sabroe) stiller sig ved Siden af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg); det skulde interessere mig endnu mere at se, om samtlige 24 Socialdemokrater vilde staa op og slutte sig til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og det

ærede Medlem fra Aarhus med Hensyn til det, de have hæftet for her i Dag. Det vilde være smukt.

Dinesen: Det er min Opfattelse af, hvad der foreligger under denne Situation, at hvad angaar Spørgsmaalet om Alberti, og hvad dermed staar i Forbindelse, gøre vi klogest i at tale saa lidt derom som muligt . . . . (*Modsigelse*). Ja, de Herrer kunne sige Nej, men den Anskuelse har jeg nu en Gang, og jeg tillader mig at udtale den. Jeg er nemlig enig med dem, der mene, at det, der her er passeret, rækker ud over vort Lands Grænser, der er tilføjet os noget her, som maa saare os og være beskæmmende for os, og naar der nu derefter er kommet det til, at Konseilspræsidenten i sit Foredrag i Gaar har udtalt sig om, hvorledes han føler sig krænkert og beskæmmet ved, hvad her er foregaaet, og med saa stærke Ord, der, naar de komme fra hans Side, have særlig Betydning, har udtalt, at han vil gøre sit til, at der kan foretages den mest omfattende Undersøgelse af alt, hvad der angaar Albertis Forhold, vil yde sit Bidrag dertil, saa mener jeg, at det var ret klogt ikke at søge at udnytte denne Sags yderligere til Partiformaal, end det allerede er sket; jeg agter i hvert Fald for mit Vedkommende ikke at gøre det. Jeg erkender, at jeg ogsaa er blandt dem, der til Tider have troet paa Alberti, jeg erkender gerne, at jeg maaske har troet paa ham for længe. Men naar jeg nu ser paa hans Person, maa jeg ogsaa erkende, at han staar for mig som et psykologisk Fænomen af en ganske mærkværdig Art og Styrke, jeg ser paa ham nu som paa en Kolos paa Lerfodder; da Øjeblikket kom, sank den hele sammen.

Vender jeg mig derefter til den Debat, der i disse Dage har fundet Sted og unægtelig har sin Oprindelse nærmest fra Spørgsmaalet Alberti, saa maa jeg i Modsætning til enkelte andre overfor Flertallets ærede Ordfører (Thomas Larsen) sige som min Opfattelse, at jeg ser ikke rettere, end at den ærede Ordførers Foredrag baade fra Formens og fra Indholdets Side var et vel holdt Foredrag, hensynsfuldt i hele sin Form og vel tilrettelagt, naar man sætter sig paa den ærede Ordførers Standpunkt som Ordfører for det Flertal, hvortil han